

DEDICATIO.

rant! O contrà felicissimos illos, qui didicerunt suam ignorantiam non ignorare! Hi enim morbum suum agnoscunt, ideog₃ investigant omni conatu remedium. Ex his efficitur, scriptores cordatos (de iis enim mihi sermo) esse mancipia investigationis, ut sint liberi comites veritatis, quam adepti, à morbo Epidemico, quem inscitiam dicimus, convalescunt. Quòd si ita est, profectò inscitià compelluntur ad scribendum. Dum enim vident se circumseptos tenebris, investigant modum elabendi: dum investigant, ignorant, adeog₃ hoc agunt, ut sciant: scire cupiunt, ut fratres ignorantia, quemadmodum vulgus, vel inscitia filios, ut philosophus ait, ex isto cœno liberent. Magnas itaq₃ gratias divæ isti potenti INSCITIÆ habere oportet, utpote matri solidioris scientiæ. Non tamen inscitia, quâ talis, tam generosam filiam parere potest, sed quâ cognita. Quare quando dicimus, inscitiã compellere viros bonos ad benè merendum de bonis, sensum inscitia & imperfectionis notamus, atq₃, ut ita dicam, scientiam propria inscientiæ. Hoc cùm in reliquis disciplinis, quas cyclopædia in se complectitur, tum maximè in oculo illo artium, Logicâ, plenius cognoscendâ verum esse deprehendi. Inscitia mea me compulit ad systema hoc quale-quale communicandum cum iis, qui memineunt se esse homines, hoc est,

):(ij